

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 53

Presidència **de l'Honorable Sr. Francesc Mercadal i Alabern**

Sessió celebrada dia 17 de setembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 8386/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars. 1126
  - 2) **RGE núm. 1054/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars (I). 1131
  - 3) **RGE núm. 1055/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars (II). 1131
  - 4) **RGE núm. 1056/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars (III). 1131
  - 5) **RGE núm. 1057/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars (IV). 1131
-

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui, i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Marc Pons substitueix Xico Tarrés.

EL SR. PRESIDENT:

Cap altra substitució?

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Sr. Presidente, Alejandro Sanz sustituye a Santiago Tadeo.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Molt bé, doncs, passam a l'únic punt de l'ordre del dia, relatiu a les preguntes RGE núm. 8386/12, 1054, 1055, 1056 i 1057/2013.

Assisteix el conseller d'Hisenda i Pressuposts, el Sr. José Vicente Marí i Bosó, acompanyat del Sr. Antoni Costa i Costa, director general de Pressuposts i Finançament, i del Sr. Miquel Miralles Sastre, director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni.

1) Pregunta RGE núm. 8386/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars.

Per formular la pregunta RGE núm. 8386/12, relativa al deute amb els consells, intervé el diputat Sr. Marc Pons i Pons, autor de la mateixa, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vull agrair-li la seva presència en aquesta comissió per respondre les preguntes que des del Grup Socialista hem formulat. Li ho agraeisc tot i que també som conscients que aquesta visita per part seva és obligada, ja que és fruit de no haver respost aquelles qüestions que per via escrita li havia sol·licitat el grup parlamentari. En qualsevol cas, gràcies per venir a aquesta comissió, i esper que pugui donar resposta a aquelles qüestions que hem plantejat.

No és la primera vegada que des del Grup Socialista ens interessem pel que suposa la situació financera dels consells insulars i la relació que el Govern autonòmic té amb els consells insulars. No podem obviar, certament, que els consells són comunitat autònoma, que no tenen, com molt bé vostè sap, capacitat recaptadora, i que la principal font d'ingressos acaba essent el mateix govern de les Illes Balears, de manera que la musculatura -ho direm així, si vostè m'ho permet- dels consells insulars depèn directament del fet que el govern autonòmic vagi complint amb les seves obligacions de cara als consells insulars i que, si ho va fent, les conseqüències que té després directament és la capacitat d'executar polítiques, de complir amb els seus compromisos econòmics que pugui tenir amb tercers cada un dels diferents consells insulars.

No dic res que no vostè no sàpiga, i de fet aquesta realitat, ja difícil al llarg, sobretot al final, de la legislatura passada, ja sabem que va ser una realitat, fet que va provocar, el fet d'aquest deute, no poques crítiques per part de l'actual govern del Sr. Bauzá i dels diferents consells insulars, on el Partit Popular a l'oposició va fer una batalla dura. I a partir d'allà va sortir un compromís claríssim, i és que l'arribada del Partit Popular suposaria..., l'anterior vicepresident econòmic parlava de tensions de tresoreria permanentment, suposaria l'eliminació d'aquestes tensions de tresoreria en els diferents consells insulars.

Sabem que açò no ha estat així al llarg d'aquests dos anys. En duim ja més de dos, i el Govern no ha resolt encara el problema, tal com ens consta a partir de les informacions que ens arriben per part de cada un dels diferents consells insulars. Desconeixem, emperò, quina és la situació analitzada per part del govern autonòmic, i per açò a partir d'aquí volíem i teníem interès que vostè pogués assistir a aquesta comissió, que pogués donar resposta i que ens pogués explicar, primer de tot, quines són les xifres de deute del Govern autonòmic cap als diferents consells insulars, perquè voldríem contrastar la informació que tenim i per tant veure si efectivament es correspon una amb l'altra, però jo, si vostè també m'ho permet i sabent que és aquí, jo abusaré i li faré algunes preguntes més que deix al seu criteri si troba convenient resoldre o no, però voldríem saber si ens podria explicar quina ha estat l'evolució d'aquest deute al llarg d'aquests dos anys i mig, i per tant no només la foto del dia d'avui, que aquesta seria la pregunta que realment faríem, sinó poder conèixer un poc quina ha estat l'evolució que s'ha anat produint al llarg d'aquests dos anys i mig, i també, evidentment, l'interès per poder conèixer l'opinió del conseller quant a com evolucionaran de cara a futur aquestes previsions quant a deute del Govern cap als consells insulars.

Aquestes dues darreres preguntes, insistisc, sé que no formen part i per tant ho deix a criteri del mateix conseller, però sí que des del Grup Socialista, preocupats per aquesta qüestió, que l'hem manifestada en prou ocasions i queda recollida a les actes d'aquesta casa prou vegades, com deia abans, avui la plantejam. Tenim l'oportunitat de poder-ho debatre per primera vegada amb vostè com a conseller i esperam per tant poder conèixer de primera mà quina és la seva resposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Li contesta el conseller d'Hisenda i Pressuposts, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. Bé, efectivament es produeix la compareixença en aquesta comissió en virtut de les preguntes remeses pel Grup Parlamentari Socialista al Govern. És la possibilitat de control que el Reglament del Parlament garanteix als grups polítics, i també és la possibilitat que garanteix al Govern de la comunitat autònoma el mateix reglament de control poder comparèixer i poder explicar de viva veu, oralment, tot i que les preguntes varen ser formulades en el seu moment amb caràcter escrit.

Per tant comparec avui efectivament per respondre aquesta pregunta, i jo crec que també podem parlar de les altres preguntes, i fer una valoració entre tots d'una cosa en què estam d'acord, i és que a la nostra arquitectura institucional els consells insulars són importants; són importants perquè a través dels consells insulars, a part que manifesten la pròpia voluntat d'autogovern de les diferents illes de la nostra comunitat autònoma, a través dels consells insulars la comunitat autònoma fa polítiques sobretot en l'àmbit del benestar social, però també altres tipus de polítiques en matèria també d'altres serveis públics essencials, com educació i en alguna part en matèria de salut; fonamentalment benestar social, com dic, però també altre tipus de polítiques.

L'extraordinària situació de tensió de liquiditat durant aquests anys a la comunitat autònoma és coneguda i jo crec que podem coincidir en això, podem coincidir que el sistema de finançament no ens atorga els recursos, el sistema de finançament autonòmic, no ens atorga els recursos necessaris per sostenir els serveis públics essencials, quan precisament el sistema de finançament autonòmic del que pretén encarregar-se és d'això, de garantir que les diferents comunitats autònomes puguin prestar els serveis públics essencials amb igualtat al conjunt de l'Estat.

Teníem un problema d'ingressos, un problema de finançament, teníem també un problema de despesa important, i el que ha fet el Govern durant aquests dos anys i mig és mirar d'ajustar, mirar, per una banda, de pujar els ingressos; mirar també de trencar una dinàmica que venia produint-se i és de falta de finançament. Vostè sap que el finançament se'ns va començar a encarir, vàrem haver de deixar de banda el finançament bancari, vàrem haver de demanar diners als estalviadors, i tot i així el deute i el pes del deute que teníem era molt important. Per tant havíem de fer una tasca també d'ajustar la despesa, i és el que el Govern ha fet i jo crec que tots els ciutadans de les Illes Balears ho han fet durant aquest any i mig darrer, i ho han fet bé, d'acord? Hem passat d'un dèficit públic del 4,2 a l'1,8, ajustant la despesa i mirant d'incrementar els ingressos.

Fruit d'això també es ressenten les transferències a diferents institucions de la nostra comunitat autònoma. Teníem un problema d'impagaments a proveïdors, però no només a proveïdors, també teníem un problema d'impagaments a diferents institucions de la nostra comunitat.

Contestant concretament les preguntes que tenia plantejades, bé, segons les dades del sistema d'informació comptable de la comunitat autònoma el deute vençut pendent de pagament a 31 d'agost de 2013 -després parlarem, si vol, podem donar les dades d'avui exactament, però bé...- a 31 d'agost de 2013 amb el Consell de Mallorca era 232 milions d'euros, 232.975.027,28; amb el Consell de Menorca, 30.498.495,92 euros; amb el Consell d'Eivissa, 30.662.269,81 euros; i amb el Consell de Formentera, 13.222.102,02 euros. Aquest és el deute vençut pendent de pagament de la comunitat autònoma a la data de 31 d'agost de 2013. Les dades d'avui difereixen bàsicament en 100.000 o 200.000 euros, li ho puc donar, però per referir-nos a mesos concrets, perquè també sap que el deute, els diferents deutes, tots els deutes, varien en funció del grau d'execució pressupostària, també, no? Podem pagar avui 2 milions, però si l'endemà en reconeixem 3 més, bé, anam a aquest ritme.

D'igual manera a 30 de juny de 2011 el deute vençut de la comunitat amb el Consell de Mallorca eren 158.542.521 euros; amb el Consell de Menorca, 24.354.588 euros; amb el Consell d'Eivissa, 17.754.282 euros; i amb el Consell de Formentera, 5.450.033,58 euros. Per tant si la pregunta és quin és el deute generat durant aquesta legislatura amb els diferents consells insulars, doncs amb el Consell Insular de Mallorca, 74.432.000 euros; amb el Consell de Menorca, 6.143.000 euros; amb el Consell d'Eivissa, 12.907.000 euros; i amb el Consell de Formentera, 7.772.000 euros.

Aquest és el deute que hem generat. És a dir, hem generat un deute en conjunt de 100 milions d'euros i tenim un deute en conjunt de 300 milions d'euros. Vol dir que a 30 de juny de 2011 el deute amb consells era de 200 milions d'euros, per donar-li la xifra exacta 206 milions d'euros.

Vull manifestar-li també que aquest deute bàsicament, bàsicament, per això que diem de veure l'evolució, bàsicament l'import o l'impacte d'aquests 100 milions es genera el segon semestre de 2011. Teníem una situació molt i molt i molt complicada de tresoreria el segon semestre de 2011; teníem un pressupost prorrogat, teníem pràcticament la despesa de tot l'any feta i teníem venciments de deute que el segon semestre de 2011 varen ser de 637 milions d'euros. Per posar-li un exemple, teníem venciments de deute el setembre, idè només un abonament emès l'any 2010 vencia a un any el setembre, 60 milions d'euros. Més endavant també, l'octubre, 57,3; a més vàrem haver de tornar 42 milions d'euros que vàrem haver d'ajornar el juny, just en arribar, perquè no teníem liquiditat.

Vull explicar-li amb això que el segon semestre de 2011 i el gran pes del deute generat es va produir en aquest segon semestre de 2011, idè té l'explicació clara que no teníem pressupost -estava prorrogat-, teníem tota la despesa compromesa i a més havíem d'atendre venciments de deute molt importants, i per altra banda estàvem en el punt àlgid de la restricció de finançament, de la restricció financera, amb una prima de risc que estava començant a agafar volada d'aquell estiu, com vostè recordarà.

Les transferències a consells l'any 2011 hem dit que varen patir; no només els consells, varen patir tots, d'acord? Les transferències que vàrem fer l'any 2012 guarden pràcticament, i també amb les tensions de tresoreria lògiques que pateix la comunitat, guarden pràcticament correlació entre el que es va pagar, pagat líquid, eh?, líquid, pagat l'any 2008, l'any 2010 i el que es ve pagant fins ara, l'any 2013. Únicament hi ha una diferència que és l'any 2009, on es varen fer efectives les bestretes de finançament que concedia el Govern balear, i l'any 2009 efectivament es varen fer més transferències, però vull posar-li de manifest que en un moment d'extraordinària tensió de liquiditat, en canvi la comunitat autònoma feia pagaments líquids a consells similars en import als fets l'any 2010 o l'any 2009, o l'any 2008.

Dit això, que jo crec que contesta amb concreció un poquet la seva pregunta, a partir d'aquí jo crec que val la pena que parlem també del que vostè ha preguntat, quina evolució. Bé, l'evolució, la veim, i el compromís del Govern de les Illes Balears amb el finançament dels consells és diàfana. Estam fent un esforç important amb les transferències a consells insulars, també a ajuntaments, d'acord?, i jo crec que, fruit també d'una iniciativa parlamentària precisament feta per vostè, el Parlament va instar el Govern de les Illes Balears que miràs de cancel·lar el deute a final de legislatura. Jo crec que aquest és un objectiu que el Govern de les Illes Balears pot comprometre, pot comprometre en un horitzó raonable, l'horitzó raonable que vàrem establir en aquell acord parlamentari.

Hem fet això. Vàrem també lluitar fort amb el Govern de l'Estat per explicar-li precisament aquesta arquitectura institucional de què parlàvem, que gran part de les polítiques socials, les fèiem a través dels consells, de tal manera que en el fons de liquiditat autonòmic de l'any passat ja vàrem poder fer pagaments a consells en matèria de serveis socials. I hem lluitat fort -en el bon sentit de la paraula-, hem treballat i hem fet feina perquè el mecanisme extraordinari de pagaments que està en marxa ara, posat en marxa ara pel Govern de l'Estat, inclogui també les transferències a consells insulars i a entitats locals, de tal manera que jo crec que ara el novembre podrem donar una passa endavant important en la cancel·lació de deute amb consells insulars, també amb ajuntaments, i això ens permetrà poder continuar amb aquesta feina d'anar eixugant tots els deutes, els financers, els comercials, els deutes entre administracions, que té la comunitat autònoma i que encara patim.

A partir d'aquí una passa endavant i un compromís ferm del Govern a fer les transferències i a reduir el deute amb l'horitzó màxim del final de la legislatura. Una passa endavant també per al Govern de la comunitat autònoma en plantejar un nou sistema de finançament de consells. Com que ens preocupen els consells, com que ens preocupa el seu finançament, hem de donar una certa estabilitat als ingressos dels consells, no podem continuar amb una llei de finançament de consells de l'any 2002, que fixa el cost efectiu de les transferències en aquell any, que després s'indexava l'IPC, i que a més, com que no era suficient, necessitava que el Govern acordàs any rere any bestretes de tresoreria, bestretes de tresoreria que, si se'n recorda, *pues oiga, es un anticipo a cuenta, usted me lo devuelve cuando liquidemos*, no eren per finançar o no era per cobrir un dèficit de finançament estructural dels consells, era per sortir del pas i tirar cap endavant.

Això ho hem de resoldre també amb la nova llei de finançament de consells en què està treballant el Govern colze a colze també amb els consells insulars, mirant d'establir un sistema que compleixi els principis d'autonomia financera, de suficiència de recursos, d'equitat, de responsabilitat fiscal, tant des d'un punt de vista estàtic, és a dir, fixam avui quin és el finançament que necessiten els diferents consells, com des d'un punt de vista dinàmic, és a dir, que d'aquí endavant participin tant en els increments d'ingressos de la comunitat autònoma com eventualment en les baixades d'ingressos de la comunitat autònoma, perquè així ho feim colze a colze i ho feim junts. Igualment que es permeti garantir la prestació dels serveis públics que realitzen els consells insulars.

No sé si he contestat totes les preguntes plantejades, en tot cas, continuam parlant sobre els temes que consideri adients.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica intervé el Sr. Pons per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Tenim una qüestió de temps on sempre es fa difícil saber com resolem ara tota la part del debat; no tenc intenció d'esgotar les quatre preguntes, de fet, és cert que el conseller mateix ha respost totes les següents, però com que hi ha algunes reflexions que anaven acompanyades de les següents preguntes, idè farà una primera intervenció ara, deixaré que el conseller en tot cas pugui contestar i després ja aprofitaria la segona pregunta, per part meva entenc que no és necessari eternitzar debats una vegada que els posicionaments estiguin fixats per a cadascuna de les parts.

Voldria començar, Sr. Conseller, valorant molt positivament la reflexió que ha fet entorn a la figura dels consells insulars, no vull ser..., m'ha semblat quasi, quasi com a una espècie d'oasi dins el Govern, perquè aquesta sensibilitat no hi és i ho dic en benefici i a favor de la reflexió que ha fet vostè. Veim la legislació o les mesures legislatives que aplica el Govern del qual vostè forma part i bé, idè llei de mines, lleis de territori, turisme, idè arraconen d'una manera directa els consells insulars a l'hora de reconèixer capacitats de decisió i competències pròpies. Per tant, en sentir aquesta reflexió que fa vostè no puc fer altra cosa que dir-li que la compartesc totalment i que l'ànim que dins el Govern es faci fort a l'hora de transmetre sensibilitats i importància del que representen figures de la nostra arquitectura institucional que són claus també per moltes coses, però també per corregir desviacions que malauradament a vegades es produeixen dins una comunitat autònoma que es discontinua en allò físic i per tant, això sempre genera problemes afegits.

Aquesta primera reflexió voldria que quedés clara i que en quedés constància perquè la valor d'una manera molt positiva.

A partir d'aquí, el conseller ens ha explicat quines són les seves dades, bé, són moltes xifres, em qued amb una primera que és el fet que al llarg d'aquesta legislatura el deute amb els consells insulars ha pujat al voltant de, si no ho he comptat malament, i ho ha dit vostè, 100 milions d'euros. Per tant, al llarg d'aquests dos anys tenim un increment de 100 milions d'euros.

No jo, jo li diria, hi ha algun consell que difereix un poc de les dades que vostè ha donat i si m'ho permet, li posaré un exemple, perquè vostè explicava que en el cas del Consell de Menorca l'increment havia estat de 6 milions d'euros. Li llegiré un Decret de Presidència del Consell de Menorca, de data 21 de desembre del 2012 -21 de desembre de 2012- que diu, firmat pel president, evidentment, que diu que "Atès que a dia d'avui de les esmentades obligacions reconegudes del present exercici 2012 encara resten pendents de pagament per part del Govern de la comunitat autònoma un import de 20 milions d'euros", obrim parèntesi, "sense comptar el deute autonòmic pendent del pagament corresponent a exercicis anteriors".

Aquesta xifra que vostè parla de 6 milions, o l'ha corregida en sis mesos o el Consell de Menorca parla de xifres molt més elevades, molt més elevades, i per tant, aquí ja segur que deuen ser maneres diferents de comptabilitzar i cadascú..., però el que sí és una realitat és que són xifres prou importants i aquests... volia saber la seva opinió si és que en aquests sis mesos hi ha hagut uns ingressos extraordinaris que han suposat retallar 14 milions d'euros de cop o si hi ha diferència a l'hora de computar aquest deute que un espera rebre i l'altre té l'obligació de pagar. En qualsevol cas, sí que representa al llarg d'aquesta legislatura un increment de 100 milions d'euros.

Li recordaré -i m'ha de permetre que ho faci apel·lant a la importància dels consells insulars- alguns acords produïts a cadascun dels consells insulars. Al Consell de Mallorca, dia 3 d'octubre del 2011, el Ple del consell acordava exigir un pla de cobrament de tot el deute al Govern de les Illes Balears que té pendent amb el consell. El mateix consell, dia 30 de gener de 2012 acordava exigir el cobrament, aquí ja hi afegia "de forma immediata" de tot el deute del Govern, parlam d'aquesta legislatura, 30 de gener del 2012. I dia 3 de setembre del 2012, el Ple del consell acordava exigir el cobrament, de nou, de manera immediata, i el juny de l'any passat demanaven accelerar els tràmits al màxim perquè es poguessin pagar.

El Consell de Menorca també realitzava acords que anaven en aquesta mateixa direcció. En tinc un aquí del mes de febrer del 2012, el Ple del consell acorda exigir el cobrament -van agafar la mateixa redacció que el Consell de Mallorca- de manera immediata de tot el deute que el Govern de les Illes Balears té pendent amb el govern.

Diríem que el Consell d'Eivissa tal vegada ha estat el menys guerrer, ho dic entre cometes, açò de guerrer, perquè no hi ha hagut acords. I sí el Consell de Formentera ha instat també el Govern de les Illes Balears a fer efectives les quanties que se li deuen per tal de no haver d'endeutar-se en base al Reial Decret 4/2012 per aquests imports, i açò és un acord de dia 30 de març del 2012.

Tot açò va acabar finalment en un debat promogut pel Grup Socialista amb un acord molt clar al Parlament de les Illes Balears, en el plenari de dia 9 d'abril del 2013, parlam de sis mesos, crec que encara no hi arriba, on -llegesc textualment- "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a abonar dins aquesta legislatura el deute que el Govern de les Illes Balears té pendent amb els diferents consells insulars".

Hi ha un mandat clar del Parlament, és cert que aquell acord es va prendre amb l'anterior vicepresident Econòmic i jo, bé, sí que vull remarcar el missatge que avui el conseller d'Hisenda ha enviat a aquesta comissió que ha estat fer seu aquest acord i establir el compromís que dins aquesta legislatura el pagament als consells insulars, el deute del pagament als consells insulars estarà resolt i jo, això, evidentment, ho voldria aplaudir.

El que està clar, però, és que la tendència d'aquests dos anys i mig que ja duim bon i vent de Govern no van en aquesta direcció, si haguéssim vist com s'anava reduint el deute, pensaries que sí, que efectivament sembla que tot tendeix a zero, però la realitat -com molt bé ens explicava el conseller-, ell parla de 100 milions, si ho sumam tot són alguns milions més, algunes desenes de milions més, la realitat és que s'ha anat incrementant i per tant, aquí vora m'ha de permetre que posi el crit d'exclamació, de bombeta vermella, i dir bé, el compromís que el Parlament li ha marcat, les desviacions tendeixen en la direcció oposada al que realment hauria de ser.

I en aquest sentit, acab aquesta primera intervenció recordant el que vostè molt bé explicava, la capacitat de donar resposta en competències pròpies com per exemple la dels serveis socials que els consells insulars tenen, política cultural, el sector primari, l'agricultura, la cooperació amb els ajuntaments depèn que aquest compromís amb el Parlament sigui efectiu o no ho sigui. I aquí l'instam que faci possible que aquest compliment es desenvolupi o es faci una realitat, nosaltres en farem un seguiment estricte del que representen aquests acords, és la nostra voluntat.

Hem duit aquests debats després de veure la impossibilitat de la Conferència de Presidents per donar resposta a aquestes qüestions, fixi's vostè que ha hagut de ser el Parlament el que ha hagut de demanar al president del Govern i al Govern que compleixi això quan no s'ha produït dins la mateixa Conferència de Presidents que seria el lloc on s'hauria de produir, i no és perquè hi hagi hagut propostes nostres que fos així.

En qualsevol cas, sí que li demanam que tengui molt present el que representen precisament aquests objectius.

Hi ha algunes reflexions més que tenc ganes de poder incorporar en un segon debat perquè hi ha qüestions econòmiques que ja deixen de ser comptabilitzades, però ho deixaria per a una segona reflexió, després d'acabar aquesta pregunta.

Per part meva no hi hauria inconvenient a agrupar les pròximes quatre que vénen i si al president li sembla bé continuar directament amb el debat, per a mi no hi hauria cap inconvenient.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. Pons. En torn de contrarèplica intervé el conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Disculparà la imperícia, però ara m'he perdut, no sé què anava a fer exactament, jo contest i després n'hi ha més o com funciona això?

EL SR. PONS I PONS:

Realment ara si seguíssim l'ordre del dia, jo li hauria de fer una segona pregunta, li demanam: em pot dir vostè quin és el deute del Consell Insular de Mallorca? Com que ja m'ha respost a això, aquesta pregunta, li don peu perquè la pugui contestar dins l'espai de reflexió i a mi em queda una intervenció o dues més, i jo ho donaria per acabat per part meva, si al president li sembla bé.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Bé, d'acord. Home, el Govern de les Illes Balears..., és que em sorprèn que el sorprenguin determinades afirmacions, però el Govern de les Illes Balears creu en l'arquitectura institucional de la nostra comunitat i a més hi creu de veritat. I aquesta creença, també hem de ser honestos i dir que és en la doble direcció, perquè alguna vegada en el debat públic, en el debat que tenim els partits polítics, els representants públics, però també la nostra ciutadania, a vegades en el debat públic pensam molt, uns amb altres, no?, i algú de tant en tant ha de pensar en la comunitat autònoma.

Podem pensar "la comunitat em deu això, la comunitat no em fa les transferències, necessit més per a mi, la comunitat m'hauria de finançar encara millor", ja, ja, però de tant en tant algú ha de pensar en la comunitat autònoma.

Per tant, és un debat de doble direcció, els consells i els ajuntaments exerceixen competències impròpies, a vegades a la comunitat autònoma també li toca fer i desenvolupar competències que, segons l'Estatut d'Autonomia, no té perquè. Per tant, crec que ens convendria fer la reflexió en la doble direcció, lleialtat institucional per part del Govern de les Illes Balears i respecte a les competències de cadascú, però també en la direcció inversa hem de pensar..., almenys la responsabilitat dels membres del Govern de les Illes Balears és pensar en les Illes Balears, en la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Bé, sé que també... i el Govern entén que la tasca dels grups de l'oposició és anar fent exclamacions i anar dient "alerta, que la tendència no és així, alerta, que no sé si hi arribarem", jo li agrairé que el dia que ho aconseguim, sigui el primer també a dir "ho han aconseguit, ho han fet molt bé", d'acord?

Crec, però, que, de veritat, o sigui... duim cinc anys de crisi, la nostra gent ho ha passat molt malament, ho està passant molt malament, crec que és el moment de poder anar donant passes endavant i poder consolidar una senda d'incipient recuperació, una senda de creixement i és el moment de fer-ho també en tots els àmbits, també en els àmbits de les transferències als consells insulars i del finançament dels consells insulars i si podem fer les dues coses, liquidar el deute i al mateix temps donar una estabilitat amb els ingressos, un sistema que permeti a tothom subjectar-se a variables objectives, que permeti que els presidents dels consells i els equips de govern dels consells sàpiguem abans de confeccionar els seus pressupostos amb quins ingressos comptaran perquè no depenen del fet que firmem el conveni, que ara no el firmam, que ara tiram tres mesos endavant perquè no l'havíem firmat abans; que cada mes sàpiguem que tenen integrat dins el sistema de finançament allò que finança el seu dèficit estructural i per tant, no depenen tampoc de bestretes de tresoreria, que em fan falta, que no em fan falta, ... igual el Govern en algun moment donat ha de fer alguna bestreta de tresoreria perquè el Govern ha de complir les seves obligacions legals, però també ha d'estar pendent de la problemàtica puntual que pugui ocórrer a qualsevol administració local, a qualsevol administració insular i en aquest cas, també haurem d'atendre i comprendre determinades situacions que es puguin produir, que ja es produeixen o que es puguin produir, i el Govern estarà, almenys en la responsabilitat que ens toca, ajudant en aquest moment.

Volia dir-li això, i en aquest sentit crec que val la pena remarcar dues coses, una, les reflexions de... o la lleialtat institucional és de doble direcció, d'acord? En alguna moment algú ha de pensar en la comunitat autònoma i evidentment el principal responsable de pensar en la comunitat autònoma és el Govern de les Illes Balears.

Crec que..., bé, quan vostès varen acordar això al Ple del Parlament, jo era director general del Tresor, per tant, sabia el que venia, però amb gust, crec que amb gust i amb il·lusió, dir "ei!, solucionem-ho, intentem solucionar aquesta situació complicada que pateix tant la tresoreria de la comunitat autònoma com les diferents tresoreries, o de retruc, també, les tresoreries dels consells insulars i de les entitats locals".

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

2) Pregunta RGE núm. 1054/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars (I).

3) Pregunta RGE núm. 1055/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars (II).

4) Pregunta RGE núm. 1056/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars (III).

5) Pregunta RGE núm. 1057/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute amb els consells insulars (IV).

Ara, el que farem serà agrupar les preguntes RGE núm. 1054/13, 1055/13, 1056/13 i 1057/13, totes relatives al deute amb els consells insulars.

Per a la seva formulació intervé el Sr. Marc Pons, per un temps..., serem una miqueta més benivolents.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, darrera aquestes reflexions i aquest to amb el qual ens explica les coses, permeti'm si vol un petit exercici dels que han estat aquests dos anys.

Recordava vostè que ha ocupat càrrecs de màxima responsabilitat dins tota aquesta legislatura i després de dos anys i mig de la seva arribada diríem que han contradit la promesa important que representava anar reduint el deute amb els consells insulars. A dia d'avui sabem que hi ha mínim, mínim, 100 milions d'euros més de deute que fa dos anys. Les xifres evidentment són prou evidents.

Vull recordar que l'objectiu bàsic de tota la política econòmica, repetida per activa i per passiva d'una manera especial el primer any i mig, estava lligat a reduir el deute directament. I jo li hauria de dir que alguna cosa fan malament, no només perquè ara hi hagi 100 milions d'euros més de deute als consells insulars, que abans no hi era; també hauria d'afegir aquí que el deute del Govern en aquests moments és de 5.889 milions d'euros, segons dades del Banc d'Espanya, el més alt de tota la història, que representa des de la seva arribada 1.500 milions d'euros més dels que hi havia; que les factures pendents de pagament van un any enrere, que, com li dic, el deute amb els consells insulars -com vostè reconeixia- no atura de créixer i tot açò amb un element més afegit i és que les retallades en serveis socials, en educació i en atenció a la ciutadania són duríssimes, per no parlar de la frenada en sec que ha representat qualsevol tipus d'inversió.

Aquest és l'escenari que en aquests moments tenim i per tant m'haurà de permetre que sí pugui dir açò. Alguna cosa no fa bé el Govern autonòmic quan l'objectiu bàsic i fonamental, el leitmotiv de la legislatura en matèria econòmica era reduir deute i tenim 1.500 milions d'euros més segons dades del Banc d'Espanya, 100 més als consells insulars, les factures estan un any enrere i per tant, alguna cosa no acabam de tenir bé.

I ens centram en el que representa aquest deute als consells insulars, i aquí li diria que el conseller ha fet un poc de trampa, diríem que una trampa legal i és cert, perquè els nombres que el conseller ha computat són aquells nombres que efectivament estan reconeguts, però no ha posat damunt la taula totes aquelles obligacions, diria que de govern, que ha decidit retallar a través de pressuposts que ja no computen, però que suposen un perjudici directe damunt els consells insulars.

N'hi posaré alguns exemples, hi havia convenis en matèria de promoció turística, de 2 milions d'euros amb cadascun dels Consells Insulars d'Eivissa i de Menorca, que ja no hi són i per tant, els Consells Insulars d'Eivissa i de Menorca de la seva butxaca han de cercar els diners i per tant, han de fer retallades d'altres bandes si volen fer alguna cosa en promoció turística, quan és la seva competència, perquè tenen la competència pròpia en aquesta matèria.

El Govern, via pressuposts, via llei d'acompanyament, va decidir que congelava l'actualització de la llei de finançament i per tant, de cop i volta, els consells van deixar de rebre l'actualització que estava reconeguda per la pròpia llei de finançament i que vostè, a través del pressupost general de la comunitat autònoma, va decidir suprimir, i els consells perden doblers, deixen d'ingressar doblers que per llei els pertocaven. Què és legal? Sí, perquè ho han acordat amb una altra llei, jo no discuteixo això, però que açò és una realitat, és evident.

Després, també hem vist aquí com en matèria de bestretes el primer any, és a dir, el 2012 hi va haver una reducció d'uns 15 milions d'euros de bestretes, però aquí varen ser ben igual, i el 2013, en els pressuposts generals, vostès van decidir, bé, no sabem què van decidir, perquè l'articulat posa que seran a la secció 32 i te'n vas a la secció 32 i no hi ha cap increment per reconèixer que els diners hi són. I molta por ens fa, en tot cas esperam la seva, si vol fer una valoració sobre açò, que els consells insulars es quedin sense aquestes bestretes, i això genera un perjudici també més gran.

Si ho haguéssim de sumar tot açò, la reducció de bestretes, la supressió dels convenis de promoció turística, la (...) de la llei de finançament, parl de qüestions que estaven reconegudes perfectament, no vull ni entrar en altres convenis que acompanyaven la capacitat de poder executar algunes actuacions, si parlàssim d'aquestes en números rodons jo li compt 70 milions d'euros, que vostès ja no estan aquí dins aquest 100 d'increment, ja ens aniríem a 170, i que en canvi els consells no veuen, i que els pertocuen perquè fan les feines.

I aquesta realitat, evidentment, no ajuda a ser gens optimista de cara a complir aquestes paraules de voluntat i de suport als consells insulars quan veim que les decisions van absolutament en la direcció contrària. Aquí, encara, si vostè m'ho permet, li posaria dues qüestions més, que també perjudiquen d'una manera directa els consells insulars: una d'elles són les inversions estatutàries a les quals han renunciat, sol·licitar projectes davant de Madrid, ho han explicat vostès mateixos perquè el conseller de Presidència va dir més d'una vegada que

ell no ha demanat cap projecte davant de Madrid, i l'Estatut d'Autonomia ens reconeix això, i que per tant aquí els consells perden l'oportunitat de tenir diners, la possibilitat de fer inversions. Per tant, també arraconam i deixam de banda els consells insulars amb oportunitats bones.

Hi ha també, i en açò vostè també crec que ha parlat d'uns 500 milions d'euros, me'n vaig a un altre punt, amb la millora del finançament. El nou sistema de finançament, aquest tan confús, tan embullat, ha permès que en el Govern de les Illes Balears arribin, en números rodons, 500 milions d'euros, som a la mitjana, però, alerta, açò no ha repercutit sobre els consells insulars, ningú no ha tengut la valentia de presidents dels consells ni de plantejar-ho i el Govern ni tenir la generositat de dir, tenim ingressos afegits aquests pertocaria també, i aquí hi ha una comissió interinsular de finançament, de poder plasmar als espais segons pertoca aquestes qüestions i també són recursos que es perden i que crec que val la pena tenir present.

I la darrera de totes, vostè l'ha comentada, i jo hi vull fer una referència, és la nova vella llei de finançament, i dic nova vella perquè era nova el 2012, que era quan havia d'entrar en funcionament, així ens ho havien dit, i estam a punt que ens expliquin el pressupost de 2014 i de la nova llei de finançament ningú no en sap res. Mentre no hi ha aquesta nova llei de finançament que ha de resoldre els problemes econòmics, sembla ser, és la coartada i l'excusa del Govern per dir que no a bestretes, per congelació d'aportacions d'increment d'actualitzacions de finançament als consells insulars, he parlat dels perjudicis, són greus.

Açò no ho hauria, i ja vaig acabant, açò no ho hauria de dir a l'oposició, açò li pertocaria dir-ho a cada un dels presidents dels consells insulars que són els que haurien de tenir la capacitat política, la valentia del que representa defensar unes institucions enfront del Govern i cercar espais de negociació, d'acord, sent conscients que aquestes xifres s'assoleixen totes o és cerquen en qualsevol cas calendaris o pautes per poder-les aconseguir. I nosaltres en aquest cas veient que no fan aquestes feines des de l'oposició hem fet tot açò.

Per tant, estam, bé, estam preocupats, estam preocupats perquè ens resulta molt difícil creure'ns, malgrat el conseller ens ho confirmi, que a finals o que a mitjans de 2015 el deute estarà aclarit, i en cas que hi estigués sabem que una part d'ell ja ni computa perquè vostès, pressupost rere pressupost amb la llei d'acompanyament, han decidit tallar i podar les branques del Consell Insular de Menorca i, per tant, la capacitat de poder executar moltes de les seves actuacions. I aquí li demanaríem un canvi de plantejament, un plantejament d'una major valentia a l'hora de defensar no els pressuposts sinó a l'hora de prioritzar-los tenint en compte la importància que representen, com molt bé vostè defensava o explicava, els consells insulars i que ens sembla, insistesc, fonamental.

I acab amb la darrera qüestió de totes, no m'ha contestat, i ja acab, Sr. President, en relació amb el Decret de Presidència del Consell de Menorca on, a 31 de desembre de 2012, deia que l'increment ha estat de 20 milions d'euros, no de 6 com vostè explicava, i si ha hagut aquí devora aportacions afegides o és la manera d'entendre els deutes que un té i l'altre de pagar divergeixen en alguna qüestió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons, i li contesta el conseller d'Hisenda i Pressuposts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. Efectivament, m'havia apuntat aquí que m'havia deixat *¿cómo se contabilizan las deudas?*

Miri, bé, jo li he de respondre del deute del Govern de les Illes Balears, d'acord? I el criteri honest que tenim plantejat damunt la taula és deute vençut, això és deute, és exigible demà, d'acord? Vençut a 31 d'agost de 2013 i deute vençut també, no aplicam un altre criteri, vençut també, per ser homogenis, a 30 de juny de 2011, d'acord? És possible que tal vegada el consell ics doncs hagi comptabilitzat com a dret reconegut tot allò que li ha de venir durant l'any del Govern de les Illes Balears, però per... és possible, dic, que el consell ics hagi computat com a deute tot allò que li ha de venir durant l'any del Govern de les Illes Balears, però això no és deute vençut, i diria quasi que ni és deute perquè tal vegada si no se signa el conveni ni neix aquest deute.

Per tant, Sr. Pons, 206 milions a 30 de juny del 2011, 206 milions. I a 31 d'agost de 2013, 307 milions, 100 milions de diferència. Vostè demana, quin deute s'ha generat en aquesta legislatura? 100 milions d'euros. Quan es va generar? Bàsicament el segon semestre de 2011. Quin deute tenim? Doncs, 206 anteriors al 30 de juny de 2011. Sense retallar res els devíem 206. Ho dic pels comptes que feim, ho dic perquè sense retallar res, o sigui, ho dic pels comptes que feim... no, *si usted suma y suma...* val, anem a situar les coses en els seus correctes termes, per això li deia que... escolti, aquesta comunitat autònoma ha fet un esforç en un any i mig de 634 milions d'euros, i això afecta tothom. I malgrat això els consells el 2012 tanquen amb equilibri pressupostari, alguns amb superàvit, però bàsicament amb equilibri pressupostari. Sí que han hagut de fer una cosa que, segurament, si la comunitat autònoma els hagués pagat quan tocava, no ho haurien d'haver fet, que és endeutar-se l'any 2012; però tot i així tanquem amb equilibri pressupostari.

Repetesc, l'esforç fet per la comunitat autònoma, per tots els ciutadans de la comunitat autònoma el 2012 és de 634 milions d'euros, de 1.100 i busques a 476 milions d'euros. I això afecta tot.

Volia fer-li també una certa reflexió sobre l'endeutament bancari. A veure, també... perquè a vegades interpretam amb diferències l'escenari que teníem, vull dir, escolti, vostè a 30 de juny, què tenia?, a 30 de juny de 2011, que teníem damunt la taula? A 30 de juny de 2011 teníem 4.560 milions d'euros d'endeutament bancari, xifres Banc d'Espanya, perquè vostè agafa les del primer trimestre, i jo crec que és més honest, si vostè deixa el Govern el 18 de juny, agafar les del segon trimestre també, d'acord? Per tant, a 30 de juny de 2011, xifres del Banc d'Espanya, 4.560.

Si vostè em concedeix, ja que feim números d'aquesta manera, vostè hi hauria de sumar 1.600 milions d'euros de deute comercial, de deute a proveïdors i a institucions de la comunitat autònoma, sí, sí, anem a fer els números, Sr. Pons, anem a fer els números. Per tant, vostès tenien 6.000 milions d'euros damunt la taula, d'acord? I el compromís d'aquest govern va ser que no contraria res que no pogués pagar, aquest va ser el principal compromís del Govern. N'hi va haver un altre, que miraria que l'administració no fos morosa, i reduïm els períodes mitjans de pagament de forma important, amb els mecanismes extraordinaris i en coordinació amb les polítiques de l'Estat. Però escolti, el primer compromís va ser que no contractaríem res que no poguéssim pagar.

Bé, a partir d'aquí, l'increment de 1.329 milions d'euros, dels 4.560 als 5.889 que dóna el segon trimestre del 2013, aquests 1.329 milions d'euros són: 842 milions d'euros a proveïdors, 842, més, i la resta són els 487 milions. Què són aquests 487 milions? El dèficit autoritzat de l'any 2012 finançat i un poquet del que duim del 2013.

Perquè també deixi'm explicar-li una cosa, Sr. Pons, perquè vostès parlen del dèficit, jo exactament encara no sé quina proposta fan a la ciutadania, no ho sé, perquè quan parlam de dèficit asimètric, que no, quan parlam del dèficit que *pide, pide usted mucho más*. Posem per cas que el que vàrem demanar és un dèficit del 2%, que està bé perquè venim del 4, és un exercici de contenció, però bé, escolti, si proposen dèficit per finançar polítiques públiques recordin-se'n de la conseqüència, que és l'endeutament. El dèficit s'ha de finançar, si proposen dèficit per finançar polítiques públiques recordin-se'n de les conseqüències, que és l'endeutament.

Per tant, mentre la comunitat autònoma, i això ho ha dit aquest govern des del primer dia i el vicepresident Aguiló des del primer dia, mentre la comunitat autònoma liquidi amb dèficit incrementarà el deute de la comunitat autònoma, perquè és així, és l'altra cara de la moneda.

Què és important? Rebaixar el dèficit perquè tenim una comunitat autònoma molt i molt endeutada, per cert a 30 de juny de 2011 érem la tercera per la cua, ara som la quarta, però bé, tenim una comunitat autònoma molt i molt endeutada, hem d'equilibrar comptes, hem de generar superàvit per poder desendeutar la comunitat autònoma, és que és així. I la primera mesura d'estímul en la nostra activitat econòmica era pagar els proveïdors, perquè està bé aquest joc de mans, t'amagaves al barret 1.500 milions d'euros i dir que no hi són, perquè vostès finançaven al 8% de l'interès de demora de la Llei de morositat, amb una conseqüència perversa que és que vostè compte que els proveïdors no demandaran la comunitat autònoma per demanar-li els interessos de demora.

Per tant, què hem fet, o a què es deu l'increment d'endeutament? Bàsicament hem convertit deute comercial, el que vostès varen deixar, o una part dels 1.600, perquè clar 842 no són 1.600, una part en deute bancari, que pagam al 4% i en un termini de pagament de 10 anys, cosa que si haguéssim hagut de fer amb els proveïdors, hagués estat un desastre, hagués estat un desastre; era millor mantenir-los en la inòpia i si demanen interessos, doncs bé, ja veurem com els pagam i ens torbarem set o vuit anys a pagar-los, no?

En tot cas, aquestes són decisions, després a la decisió política i en la pràctica política de cada dia doncs evidentment que hi ha decisions que tenen complicacions econòmiques, i vostè en sap d'això, o sigui, es prenen decisions que generen deute també. I el que hem de mirar de fer és contenir la despesa, mirar d'incrementar els nostres ingressos i mirar d'anar ràpidament a una situació d'equilibri pressupostari que ens permeti desendeutar.

Jo crec que el Govern de les Illes Balears pot comprometre que a finals de la legislatura el deute amb els consells insulars serà història, igual que altres coses són herència, això serà història. I en tot cas, doncs no es vagin posant nerviosos a mesura que ens acostam i fem les coses i anam reduint deute, perquè crec que això serà beneficiós per al conjunt dels ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té torn de rèplica el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Faig la meua darrera intervenció i, per tant, matisaré o faré algunes reflexions sobre les qüestions que vostè ha plantejat. Evidentment, la primera d'elles, com molt bé vostè recordava, parlam de deute vençut, és la manera més còmode per computar, qui ha d'explicar tot el que deu als altres haurem d'esperar dia 31 de desembre de 2013 per acabar de veure realment tot el que açò representa, i ja veig que aquest deute de 100 milions d'euros encara serà més gros.

Per tant, a partir d'aquí, permeti'm que ens continuem preocupant pel que açò representa. Facem algunes reflexions, si resulta que, com criticava el conseller, més dèficit representa deute i que aquest l'han de poder pagar i que açò és un disbarat, jo li deman: i com és que el president Bauzá defensava a nivell d'Espanya que Balears pogués tenir un dèficit més elevat que les altres? Llavors, aquí devora, si és així, el seu discurs cau pel propi pes. Necessitam tirar de dèficit d'una manera mesurada, i tant que sí, per fer front a aquells serveis que són bàsics.

Avui hem tengut un debat d'educació: què tenim enguany, 400 professors menys? Es pensa que la gent surt pel TIL pròpiament? La gent surt perquè fiquen pressió d'una manera claríssima sobre el professorat mentre els retallen cada dia. I això és el que genera un nivell insuportable per a la ciutadania.

Per tant, fer un plantejament, no de l'1, no record com era, 47 que varen acabar tancant, sinó del 2, permetia garantir algunes qüestions que en aquests moments no són o veim que no donaran resposta. Per tant, sí, sí que hi ha un plantejament més o manco clar al voltant de per què defensàvem i plantejàvem una qüestió o una altra.

Les factures que es varen trobar són, bé, què té ara de factures vostè dins el calaix? 800 milions d'euros? Un any sencer? Que varen dir que pagarien a 25 dies, ho recordam? A 25 dies pagaven les factures? El compromís que hi havia, eh!, el compromís que hi havia era que pagarien factures a 25 dies. Crec que el Sr. Camps, amb aquesta dèria que té de cercar sempre les... ha dit que amb 30 dies ara ho aclariran, si no vaig llegir malament. Per tant, haurem d'esperar, Sr. Conseller, que efectivament amb 30 dies açò ho puguin aclarir.

Si a açò hi sumam el deute que tenim en aquests moments i agafam el plantejament de dèficit que hi ha i ens anam al final de la legislatura, si ara estam en 5.900 milions d'euros, 5.890 milions d'euros, doncs, arribarem a finals de legislatura amb 7.000 milions d'euros. I jo li vull recordar que el president del Govern si alguna cosa va deixar molt clara fins fa tres mesos és que, com deia vostè, no contractarem res que no puguem pagar i que en canvi arribarem a final de legislatura amb 7.000 milions d'euros de deute aproximadament. Per tant no encaixa açò, els nombres, en el discurs que vostè ens vol fer.

I davallem als consells insulars. Ens deia que els consells tenien un deute de 200..., ho he apuntat ràpid, em sembla que ha dit 206 milions d'euros, i jo aquí li recordaria que, efectivament, en tota la història dels consells insulars el deute és de 206 milions d'euros, en tota la història. El Consell d'Eivissa va governar els darrers quatre anys i va heretar el deute del Partit Popular quan governava, i tot açò va sumar i ha arribat als 206 milions d'euros. I vostès en aquests anys ja en tenen 100, i a més a més -he vist que no hi feia cap referència, per tant entenc que ho reconeix- hi ha almanco 70 milions d'euros més que han suprimit a través de lleis d'acompanyament de la comunitat autònoma, bé sigui a través de la congelació de la Llei de finançament, bé sigui perquè ja no hi ha convenis en promoció turística, bé sigui perquè les bestretes han desaparegut i no ens ha volgut explicar com té pensat resoldre uns ingressos que els consells han computat als seus pressuposts, per tant a final d'any es trobaran amb uns desquadraments que faran por, que faran por, a no ser que vostès tinguin la capacitat de poder-ho resoldre, i aquí tenim, evidentment, l'interès per poder-ho conèixer.

I el conseller o el president, perdó, el conseller presumia d'aquesta idea que "i fixi's vostè si ho fan bé que fins i tot els consells insulars han acabat alguns d'ells amb equilibri pressupostari". Bé, idè, aquest és l'objectiu màxim. Bé, basta trepitjar el carrer per adonar-nos de com de malament ho està passant la gent; dels índexs de pobresa, com s'estan disparant; de la impossibilitat de poder estimular, ni encara que sigui així, la nostra economia des de l'administració pública amb les

conseqüències que açò té, dos anys sencers de refredament econòmic. Arribarem, estam arribant, ja hem aconseguit aquesta borsa, quasi quasi, estam en el camí del 30% de pobresa, i açò és brutal.

Per tant estar orgullós d'aquests plantejaments... El vicepresident econòmic parlava de l'ortodòxia econòmica com a element màxim de referència; ell ens explicava que gràcies a ell passaríem del caos al cosmos, havia trobat el caos i ells aconseguiria arribar al cosmos. Malauradament les xifres ens estan dient tot el contrari, torn a insistir, ens estan dient tot el contrari. Els deutes s'estan incrementant cada vegada més, no hi ha resposta a nivell de serveis als ciutadans tal com ells esperen, i li pos el darrer exemple, ja vaig acabant: en el Consell de Política Fiscal i Financera han acordat que hi havia un sostre màxim d'endeutament; ara estic parlant de memòria, no tenc aquí la xifra, sembla que aquesta xifra era..., el sostre màxim era el 19,5%, quan resulta que el Govern de la comunitat autònoma ja està sobre el 21%. Impossible complir allò que vostès mateixos han acordat fa tres mesos, percentatge sobre el PIB a nivell d'endeutament.

Per tant, bé, sí, ens podem enganyar i podem anar tirant cartes i podem anar fent un discurs de cara endavant, però el que suposa una realitat és que ja sabem que hi haurà part directa d'objectius, de compromisos davant Madrid que no es compliran, que no es compliran, i per tant açò a nosaltres ens preocupa.

En qualsevol cas, Sr. Conseller, i ja acab, ens quedam amb aquesta idea i amb aquest compromís que vostè ha mantingut d'aclarir i deixar a zero el deute quan acabi aquesta legislatura. No es preocupi, que en el moment en què ho aconsegueixi nosaltres ho posarem en valor, però també ha de saber que si no ho fa tindrà l'oposició per recordar-li el que ha estat l'incompliment de l'objectiu bàsic, que era el de la contenció dels comptes quan veim que cada dia s'estan disparant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. I ja per tancar, en torn de contrarèplica intervé el conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. El Govern i jo mateix vaig explicar el juliol d'enguany que major dèficit no era cap alegria perquè era endeutament, d'acord?, però també vàrem dir que seríem responsables; nosaltres vàrem dir que no teníem un problema de dèficit sinó que teníem un problema de sistema de finançament, i que situat i posat en marxa ja el grup de treball per a la reforma del sistema de finançament, que aquest grup de treball ha de fer la seva tasca durant aquests mesos, situat també el debat en el fet que pareix que s'estableix una determinada reforma fiscal de tot l'àmbit fiscal al nostre estat, de tornar a repensar quins fets imposables s'imputen a cada administració pública o quins fets imposables..., d'acord?,

com es reparteixen els fets imposables, situat en aquesta tessitura evidentment el Govern de les Illes Balears és responsable, en la situació que patien les Illes Balears, i demanava un dèficit asimètric perquè això ens permetia un poquet més que als altres, i demanava igualment que l'objectiu de dèficit individual per a la comunitat autònoma fos inferior al que vàrem assolir l'any passat, inferior a l'1,8, perquè això és el que ens permet atracar-nos a l'equilibri en els comptes i ens permet començar quan abans puguem a desendeutar la nostra comunitat autònoma.

Per tant vostè pot quedar-se amb la part del discurs que vostè entengui, però que el Govern va manifestar que no era cap alegria major dèficit perquè suposava major endeutament, però que responsablement demanaríem un dèficit asimètric perquè no s'havia resolt el problema que ens genera a la comunitat autònoma de les Illes Balears el sistema de finançament, això va ser el posicionament que vàrem manifestar. I fins i tot jo vaig manifestar personalment que no era just que les Illes Balears haguessin d'obtenir via endeutament el que altres comunitats autònomes obtenen via de sistema de finançament.

Però, Sr. Pons, no m'hi faci entrar. Aquest sistema de finançament el Partit Popular no el va votar, el va votar en contra. El que produeix distorsions de finançament de fins a...

(Remor de veus)

El que produeix distorsions de finançament de fins a 30 punts entre comunitats autònomes és el sistema de finançament que tenim.

Allò dels 500 milions està bé, però ho han de dir tot, d'acord?, ho han de dir tot. Et donen 500 milions dos anys després de quan has fet l'esforç en dèficit, d'acord? El sistema de finançament funciona de tal manera, que és el que també va manifestar el president del Govern el 12 de març aquí, en una intervenció aquí al Parlament per parlar d'aquestes coses, per parlar del dèficit, per parlar del sistema de finançament -entenc que aquell dia uns estaven pensant en altres coses, però es va dir, miri el *Diari de Sessions*-; es va dir que..., es deia en aquell moment, i el president deia en aquell moment, que el sistema de finançament no s'acoblava al cicle de les economies regionals; a l'any et fan uns lliuraments a compte que no hi ha manera de saber com es calculen exactament, l'any que has de fer l'esforç per ajustar-te a l'objectiu de dèficit et fan aquells lliuraments a compte, i d'aquí a dos anys et vendrà la liquidació definitiva, de tal manera que la gent diu "bé, idò ens ha anat bé la temporada, hi haurà més IVA, hi haurà més..."; sí, sí, d'acord, però ho veurem d'aquí a dos anys.

Aquests són els problemes del sistema de finançament, que reiter que el Partit Popular va votar en contra d'aquest sistema de finançament.

La comunitat autònoma de les Illes Balears l'any 2013 complirà l'objectiu de dèficit i complirà l'objectiu d'endeutament. Jo li explicaré per què. L'endeutament, únicament la comunitat autònoma s'endeuta amb l'import autoritzat per les autoritzacions d'endeutament del ministeri. L'objectiu d'endeutament del 19% és per al conjunt de les comunitats autònomes; l'objectiu concret d'endeutament per a la comunitat autònoma de les Illes Balears l'any 2013 és del

23%, d'acord? En conjunt el 19; clar, és que hi ha comunitats autònomes que tenen un endeutament, per exemple, del 10%, i evidentment aquestes no se n'aniran al 19%. La comunitat autònoma complirà l'objectiu de dèficit per l'esforç de la gent que viu en aquesta comunitat, per l'esforç també dels responsables polítics d'aquesta comunitat, i complirà l'objectiu de deute no només per aquest esforç sinó també perquè està subjecte a autorització, d'acord?, i si no tens autorització no et pots endeutar, i les autoritzacions estan mesurades per complir l'objectiu d'endeutament, com deriva del protocol de dèficit excessiu.

Per cert, també jo crec que és un avantatge coordinar les polítiques d'endeutament, i crec que haver coordinat les polítiques d'endeutament ha donat fruits. La comunitat autònoma, a través de la coordinació de polítiques d'endeutament amb l'Estat, accedeix a finançament molt més barat, a tipus del Tresor més uns punts bàsics, però pocs. I al mateix temps també he de dir-li que els 842 milions dels mecanismes extraordinaris de proveïdors, si vostè mira bé les dades del banc d'Espanya, estan computats, tant a l'Estat com a la comunitat autònoma, perquè és deute entre administracions públiques, i després a efectes de protocol de dèficit excessiu es netegen.

Bé, estam amb aquesta feina. Ah!, vostè deia..., respecte de com resoldrem enguany. Bé, la disposició dels pressupostos generals de la comunitat autònoma fixa clarament que el sistema de..., una quantitat màxima per a bestretes i que tinguin reflex pressupostari. Ho farem, complirem la llei, d'acord?, complirem la llei, complirem la llei, i posarem en marxa la nova llei de finançament de consells, que jo crec que, bé, també en podem parlar entre nosaltres, a part de parlar amb els consells podem parlar entre els grups polítics i buscar un cert consens en el que puguem aprovar.

No sé si em deix res al tinter... Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs moltes gràcies, Sr. Conseller.

I una vegada acabat el debat volem agrair la presència del conseller i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS